

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/11/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015200719
Dátum vydania rozhodnutia: 01.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200719.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a zo sudkyň JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: CYBERGUN société anonyme, so sídlom 9-11, rue Henri - Durant, 910 70 Bondoufle, Francúzsko, IČ: 337 643 795 R.C.C. EVRY, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100901/3/479146/2014 zo dňa 26.02.2015, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/110/2015-98 zo dňa 22. septembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/110/2015-98 zo dňa 22. septembra 2016 z r u š u j e a v e c v r a c i a krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Žalovaný rozhodnutím č. 1100901/3/479146/2014 zo dňa 26.02.2015 odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Colného úradu Bratislava zn. 1095264/1/389809/2014 zo dňa 25.08.2014, ktorým Colný úrad Bratislava v zmysle § 26 ods. 3 zákona č. 200/2004 Z. z. o opatreniach proti porušovaniu práv duševného vlastníctva pri dovoze, vývoze a spätnom vývoze tovaru (ďalej len „zákon č. 200/2004 Z. z.“) v spojení s § 23 ods. 4 zákona č. 199/2004 Z. z. Colný zákon o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 199/2004 Z. z.“) uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť náklady colných orgánov na úradu ktorých sa ako účastník konania zaviazal a ktoré boli spojené s účelným uplatňovaním opatrenia podľa zákona č. 200/2004 Z. z. (pozostávajúce zo skladného za tovar zaistený rozhodnutím zn. 38210/2009-5268 zo dňa 24.06.2009) v celkovej sume 82.188,60 €.

1.2 Krajský súd sa vysporiadal s tvrdením žalobcu, že Okresný súd Bratislava I vo výroku rozsudku č.

k. 28CbPv/8/2009-144 zo dňa 10.02.2011 neuviedol, že zaistený tovar neporušuje práva duševného vlastníctva žalobcu a že otázka toho, či predmetný tovar porušuje práva duševného vlastníctva žalobcu ostala nevyriešená tak, že s uvedeným názorom sa nestotožnil. V tejto súvislosti dal do pozornosti, že v predmetnom rozsudku na str. 5, štvrtý odsek sa okresný súd zaoberal otázkou porušenia práv duševného vlastníctva oprávnenej osoby (žalobcu) a výslovne uviedol: „Zaistený tovar svojim zaradením do uvedených kategórií nespadá, nemôže preto ani porušiť niektoré z uvedených práv oprávňujúcich držiteľa práva uplatňovať si svoje práva duševného vlastníctva viažuceho sa k hračkám distribuovaných spoločnosťou žalobcu“. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia jednoznačne vyplynula konštatácia okresného súdu, že predmetný tovar práva duševného vlastníctva žalobcu, teda ako oprávnenej osoby, neporušuje. Okrem toho okresný súd dospel k záveru, že žalobca „počas celého súdneho konania neprodukoval jediný dôkaz, ktorý by podporil jeho tvrdenia o tom, že žalovanému (ACTION SPORTS, s.r.o.) bol zadržaný tovar, ktorý je nedovolenou napodobeninou tovaru“, ako aj konštatovaná skutočnosť, že žalobca v predmetnom súdnom spore neunesol dôkazné bremeno a preto žalobu o určenie, že zaistený tovar je falzifikát alebo nedovolená napodobenina zamietol. Krajský súd vzhľadom na to nemohol súhlasiť s tvrdením žalobcu, že otázka toho, či predmetný zaistený tovar porušuje, resp. neporušuje práva duševného vlastníctva žalobcu ostala nevyriešená. V prejednávanej veci preto bola splnená podmienka v zmysle čl. 6 ods. 1, prvá veta Nariadenia č. 1383/2003 spočívajúca v tom, že postup začatý podľa čl. 9 ods. 1 je z dôvodu konania alebo zanedbania držiteľom práva prerušený, a teda zákonné podmienky na vymeranie skladného v zmysle čl. 6 ods. 1 Nariadenia č. 1383/2003 v spojení s § 4 zákona č. 200/2004 Z. z., na základe ktorého sa žalobca zaviazal na úhradu nákladov spojených s uchovávaním tovaru pod colným dohľadom, boli dané.

1.3 Krajský súd sa ďalej zamerl na otázku posúdenia vzniku právneho vzťahu medzi žalobcom a colným úradom a to z hľadiska časového horizontu.

1.4 Zo znenia ustanovenia § 4 zákona č. 200/2004 Z. z. (účinnosť ku dňu 21.04.2009) vyplýva, že prílohou k žiadosti je vždy písomné vyhlásenie oprávnenej osoby o tom, že preberá zodpovednosť za realizáciu opatrenia voči držiteľovi tovaru a zaväzuje sa uhradiť náklady, ktoré vzniknú v súvislosti s prijatím opatrenia podľa osobitného predpisu.

1.5 Z obsahu administratívneho spisu mal krajský súd za preukázané, že v danom prípade žalobca dňa 02.04.2009 poskytol Vyhlásenie podľa čl. 6 Nariadenia Rady (ES) č. 1383/2003, v zmysle ktorého sa zaviazal zaplatiť všetky vzniknuté náklady podľa nariadenia, ktoré sú spojené s realizáciou opatrenia, uchovávaním tovaru pod colnou kontrolou. Colné riaditeľstvo SR následne vyhovel žiadosti žalobcu o opatrenie dňa 21.04.2009 a prijalo na ochrannú známku č. „MP5“ č. 2635860 a právo dizajnu na obdobie jedného roka. Týmto dňom, t. j. 21.04.2009 podľa názoru súdu došlo k vzniku právneho vzťahu medzi žalobcom a colným úradom, teda na jednej strane sa žalobca zaviazal znášať všetky vzniknuté náklady podľa nariadenia, ktoré sú spojené s realizáciou opatrenia, a na strane druhej sa žalovaný zaviazal k realizácii opatrenia, ktorá v danom prípade okrem iného spočívala aj v zaistení tovaru.

1.6 Krajský súd preto zastával názor, že v danom prípade na právny vzťah medzi žalobcom a colným úradom, ktorý vznikol dňom 21.04.2009 bolo potrebné aplikovať právnu normu platnú a účinnú v tomto čase, teda v čase vzniku právneho vzťahu medzi žalobcom a colným úradom a nie v čase stanovenia skladného (08.10.2013).

1.7 Z napadnutého rozhodnutia je nesporné, že predmet rozhodnutia predstavujú len náklady za uskladnenie tovaru. Náhradu nákladov za uskladnenie tovaru v rozhodnom čase upravoval § 26 ods. 3 zákona č. 200/2004 Z. z. v spojení s § 4. Preto možno povedať, že v čase vyhlásenia žalobcu podľa § 4 zákona č. 200/2004 Z. z. a následného prijatia opatrenia zo strany colného orgánu žalobca mohol legitímne očakávať, že výška prípadne vzniknutých nákladov bude určená ako individuálne určená výška skutočných a preukázateľných nákladov colného orgánu spojených so skladovaním zaisteného tovaru v nadväznosti na ustanovenia § 26 ods. 3 zákona č. 200/2004 Z. z., v zmysle ktorého colný úrad rozhodnutím určí náklady, na ktorých úhradu sa oprávnená osoba podľa § 4 zaviazala.

1.8 Krajský súd zastáva názor, že postup žalovaného, ktorý výšku nákladov vzniknutých pri uchovaní tovaru pod colnou kontrolou vypočítal podľa § 23 ods. 2 až 5 zákona č. 199/2004 Z. z., nebol súladný so zákonom, pretože ani nariadenie, ani zákon č. 200/2004 Z. z. takýto postup a spôsob neurčoval.

1.9 Nariadenie Rady (ES) č. 1383/2003 len uvádza zodpovednosť držiteľa práv za „všetky náklady vzniknuté, podľa tohto nariadenia, pri uchovávaní tovaru pod colnou kontrolou“, a teda je možné sa domnievať, že nariadenie ponecháva tak priestor bližšej vnútroštátnej právnej úpravy. Rovnako zákon č. 200/2004 Z. z. v čase vzniku právneho vzťahu neupravoval spôsob výpočtu nákladov vzniknutých pri uchovávaní tovaru pod colnou kontrolou. Samotná skutočnosť, že zákonná úprava neobsahovala stanovenie nákladov spojených s uskladnením tovaru pod colnou kontrolou, ešte neznamená, že žalovaný bol oprávnený pri výpočte postupovať podľa ustanovenia § 23 ods. 2 až 5 zákona č. 199/2004 Z. z.

1.10 Krajský súd v tomto smere prisvedčil žalobcovi, že žalovaný nesprávne použil pri rozhodovaní o nákladoch uskladnenia tovaru ustanovenia § 7, ktoré nie je „doplnením“, resp. nenadväzuje na ustanovenia § 4, ale vyjadruje inú skutočnosť, a to, že tovar má postavenie „dočasne uskladneného tovaru“ v zmysle čl. 50 Nariadenia Rady (ES) č. 2913/92, ktorého účelom je primerane aplikovať ustanovenia o spôsobe umiestnenia takéhoto tovaru (iba na miestach schválených colnými orgánmi a za podmienok nimi stanovených - čl. 51 a nasl. cit. nariadenia). Osobitným predpisom o dočasnom uskladnení tovaru, na ktorý odkazoval zákon č. 200/2004 Z. z. v znení platnom v rozhodnom čase bol čl. 50 Nariadenia Rady (ES) č. 2913/92 a až zákonom č. 467/2009 Z. z. účinným od 01.12.2009 bola poznámka pod čiarou v ustanovenia § 7 zákona č. 200/2004 Z. z. doplnená o slovo „napríklad“ a odkaz na § 23 ods. 2 až 5 zákona č. 199/2004 Z. z. v znení zákona č. 465/2008 Z. z.

1.11 Ďalej krajský súd konštatoval, že ani po prijatí novely zákona č. 200/2004 vykonanej zákonom č. 467/2009 Z. z. (správne má byť zákon č. 476/2009 Z. z.) účinné od 01.12.2009, v zmysle ktorej ako bolo už vyššie konštatované, bola poznámka pod čiarou v ustanovenie § 7 doplnená o slovo napríklad a odkaz na § 23 ods. 2 až 5 zákona č. 199/2004 Z. z., nebol nedostatok osobitnej právnej úpravy vyriešený, pretože ide o doplnenie zákona v ustanovení § 7, ktoré sa netýka zodpovednosti žalobcu za náklady spojené s prijatím opatrenia a taktiež touto zmenou sa nezmenil normatívny text zákona, ale sa len o príklad doplnila poznámka pod čiarou, ktorá nemá priamu všeobecne platnú normatívnu povahu.

1.12 Aj v prípade možnej aplikácie § 7 zákona č. 200/2004 Z. z. s odkazom v poznámke pod čiarou, by nebolo možné tento odkaz v preskumávanej veci aplikovať, a to vzhľadom na znenie prechodného ustanovenia k novele zákona č. 200/2004 Z. z. a to zákonom č. 476/2009 Z. z. účinným od 01.12.2009, konkrétne ustanovenie § 31b, z ktorého nesporne vyplýva, že na prejednávany prípad sa majú použiť predpisy platné do 30.11.2009 a dovtedy sa uvedený odkaz v zákone nenachádzal.

1.13 Krajský súd ďalej poznamenal, že k 01.01.2014 nadobudol účinnosť zákon č. 486/2013 Z. z. o presadzovaní práv duševného vlastníctva colnými orgánmi (ďalej len zákon č. 486/2013 Z. z.), ktorý zrušil a nahradil zákon č. 200/2004 Z. z. a ktorý už v ustanovení § 10 ods. 1 výslovne upravuje aj povinnosť nahradiť skladné. Výška skladného a sadzby sú upravené v ustanovení § 3 písm. c) Vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 490/2013 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 486/2013 Z. z. o presadzovaní práv duševného vlastníctva colnými orgánmi, a to tak, že výška skladného za uskladnenie zaisteného tovaru, bez ohľadu na dĺžku jeho skladovania, sa pre každého držiteľa rozhodnutia ustanovuje 50,- € za tovar do 500 skladových položiek, pričom za každú ďalšiu skladovú položku nad 500 skladových položiek sa skladné zvyšuje o 0,1 €.

1.14 S poukazom na absenciu právnej úpravy týkajúcej sa vyčíslenia nákladov na uskladnenie v rozhodnom čase, bolo povinnosťou správnych orgánov v danom prípade stanoviť skladné individuálne, na základe skutočných a preukázateľných nákladov colného orgánu spojených so skladovaním zaisteného tovaru.

1.15 S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel Krajský súd v Bratislave k záveru, že žaloba je dôvodná a preto rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu ako nezákonné podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

2.

2.1 Proti rozsudku krajského súdu podal kasačný sťažovateľ (ďalej aj „žalovaný“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť a navrhol, aby Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/110/2015-98 zo dňa 22.09.2016 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a určil, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania na krajskom súde ani na kasačnom súde.

2.2 Uviedol, že mu nie je zrejmé, z akého dôvodu sa krajský súd zameril na skúmanie vzniku právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Ak je týmto dôvodom aplikácia prechodného ustanovenia § 31b ods. 2 druhá veta zákona č. 200/2004 Z. z. (vznik týchto právnych vzťahov, ako aj práva a povinnosti z nich vzniknuté pred 01.12.2009 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov), súd pri vyslovení právneho názoru, že skladné sa má vymerať podľa právnej úpravy účinnej v čase prijatia opatrenia, opomenul ustanovenie § 31b ods. 2 prvá veta zákona č. 200/2004 Z. z. (ustanoveniami zákona sa od účinnosti, t.j. od 01.12.2009 spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 01.12.2009). Z ustanovenia § 31b ods. 2 druhá veta zákona č. 200/2004 Z. z. vyplýva aj, že vznik právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a jeho práva a povinnosti sa posúdia podľa doterajších predpisov, to znamená podľa zákona č. 200/2004 Z. z. v znení účinnom do 30.11.2009.

2.3 V predmetnom prípade sa podľa zákona č. 200/2004 Z. z. v znení účinnom do 30.11.2009 posúdi povinnosť žalobcu zaplatiť náklady za uskladnený tovar, ak sú splnené zákonné podmienky, právo colného úradu tieto náklady vymerať a zároveň právo žalobcu na ochranu jeho práv duševného vlastníctva a povinnosť colného úradu vykonávať túto ochranu jeho práv duševného vlastníctva a povinnosť colného úradu vykonávať túto ochranu (vyplýva to aj z odseku 46 rozsudku). Po takomto posúdení zákona č. 200/2004 Z. z. v znení účinnom do 30.11.2009 žalovaný zistil, aký právny vzťah vznikol a aký je jeho obsah (to znamená práva a povinnosti účastníkov tohto právneho vzťahu). Avšak podľa ustanovenia § 31b ods. 1 prvá veta zákona č. 200/2004 Z. z. sa ustanoveniami zákona účinného od 01.12.2009 spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 01.12.2009. Je teda zrejmé, že právny vzťah žalobcu a žalovaného, ktorý vznikol dňa 21.04.2009, sa spravuje ustanoveniami zákona č. 200/2009 Z. z. v znení účinnom od 01.12.2009. Žalovaný dospel k právnomu názoru, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným existuje, nezanikol ani po novelizácii zákona č. 200/2009 Z. z., právo colného úradu na vymeranie skladného taktiež existuje (nezaniklo) a existuje (nezanikla) povinnosť žalobcu zaplatiť vymerané skladné, avšak tento právny vzťah sa spravuje podľa neskoršieho predpisu účinného od 01.12.2009, to znamená, právna úprava účinná od 01.12.2009 sa vzťahuje aj na vymeranie skladného. Krajský súd v Bratislave pri vyslovení právneho názoru v bode 47 rozsudku vychádzal podľa názoru žalovaného z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.4 Žalovaný je názoru, že rozhodujúcou skutočnosťou pre určenie právnej úpravy, ktorá mala byť v prípade vymerania skladného aplikovaná, nie je vznik právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v konaní o prijatí opatrenia, ale začatie konania o vymeraní skladného.

2.5 Konanie vo veci žiadosti o prijatie opatrenia začalo dňa 02.04.2009 podaním žiadosti žalobcu o prijatie opatrenia a bolo právoplatne ukončené dňa 21.04.2009, kedy Colné riaditeľstvo SR (právny predchodca Finančného riaditeľstva SR) žiadosti vyhovel a prijalo opatrenie na ochrannú známku č. „MP5“ č. 2635860 a právo dizajnu. V tomto konaní bol žalobca v postavení žiadateľa a Colné riaditeľstvo SR bolo správnym orgánom príslušným na rozhodnutie o predmetnej žiadosti. Právoplatnosťou rozhodnutia o prijatí opatrenia sa žalobca dostal do postavenia oprávnenej osoby v zmysle právnej úpravy účinnej v čase prijatia opatrenia a orgánom príslušným na ochranu jeho práv vyplývajúcich z prijatia opatrenia bol colný úrad. Keďže predmetné opatrenie bolo prijaté na dobu

jedného roka s účinkami ex nunc, v čase jeho prijatia nebolo zrejmé, či toto opatrenie bude realizované, t.j. či v čase platnosti opatrenia dôjde k dovozu tovaru podozrivého z porušenia práva duševného vlastníctva žalobcu (po prijatí opatrenia v postavení oprávnenej osoby), pri ktorom budú colníci povinní zasahovať a vykonávať príslušné zákonné opatrenia, koľko bude takýchto prípadov, aký bude výsledok prípadných súdnych konaní, aká bude výška skladného za tovar, ktorá osoba bude povinná na úhradu skladného a pod. Je zrejmé, že všetky ďalšie procesné úkony a konania, napr. zaistenie tovaru, zničenie tovaru v zjednodušenom postupe alebo vrátenie tovaru, vymeranie skladného a podobne sice súvisia s realizáciou opatrenia, avšak ide o samostatné procesné úkony a samostatné konania, pri ktorých colný úrad postupuje podľa právnej úpravy účinnej v čase vykonania procesného úkonu alebo v čase začatia konania.

2.6 Konanie o povinnosti uhradiť skladné za tovar zaistený rozhodnutím o zaistení tovaru zn. 38210/20095268 zo dňa 24.06.2009 mohlo byť začaté najskôr dňom právoplatného ukončenia súdneho konania vo veci určenia, či zaistený tovar je falzifikát alebo tak nedovolená napodobenina. Základnou a rozhodujúcou skutočnosťou pri vymeraní skladného je totiž v predmetnom prípade určenie osoby, ktorá bude povinná na úhradu nákladov spojených so skladovaním tovaru, ktorý bol zaistený rozhodnutím Colného úradu Bratislava zn. 38210/2009-5268 zo dňa 24.06.2009. Colný úrad môže začať správne konanie len s konkrétnym účastníkom konania, t.j. v prípade vymerania skladného musí byť najprv konkretizovaná osoba, ktorá je v zmysle platných právnych predpisov povinná na úhradu skladného, teda účastníkom predmetného konania a až následne colný úrad začína z úradnej povinnosti konanie s týmto konkrétnym účastníkom konania. Správne konanie nie je možné začínať ani viesť s „neznámym“ účastníkom konania. Osoba, ktorá bude povinná na úhradu skladného, nie je v čase prijatia opatrenia známa. Povinnou osobou môže byť buď dovozca, vývozca alebo osoba, ktorej bol tovar zaistený v prípade, ak by bol žalobca s určovacou žalobou na súde úspešný (§ 25 ods. 1 zákona č. 200/2004 Z. z.) alebo žalobca ako oprávnená osoba, ktorý sa na úhradu nákladov písomne zaviazal v zmysle článku 6 ods. 1 Nariadenia rady (ES) č. 1383/2003 z 22. júla 2003, ktoré sa týka colného konania pri tovare podozrivom z porušovania niektorých práv duševného vlastníctva a opatrení, ktoré sa majú prijať pri tovare, u ktorého sa zistilo, že sa takéto práva porušili, v prípade, ak postup začatý podľa článku 9 ods. 1 je z dôvodu konania alebo zanedbania držiteľom práva prerušený, alebo v prípade, ak sa následne zistí, že príslušný tovar neporušuje právo duševného vlastníctva.

2.7 Colný úrad môže pristúpiť k vymeraniu skladného až potom, ako je možné určiť osobu, ktorá je v zmysle platných právnych predpisov povinná na úhradu nákladov spojených s uskladnením tovaru, pričom osobu povinnú na úhradu skladného je možné určiť až na základe výsledku súdneho konania o určenie, či tovar porušuje právo duševného vlastníctva.

2.8 V danom prípade súdne konanie bolo ukončené rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 28CbPv/2/2009-144 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava I číslo konania 2Cob/171/2011-183, pričom predmetný rozsudok Okresného súdu Bratislava I nadobudol právoplatnosť dňom 26.08.2013 a vykonateľnosť dňom 30.08.2013. Colný úrad Bratislava obdržal predmetný rozsudok dňa 02.10.2013 a k vyskladneniu tovaru (ukončeniu skladovania) došlo dňom 07.10.2013. Na konanie o vymeraní skladného bol colný úrad povinný aplikovať príslušné právne predpisy účinné k dňu 08.10.2013 (prvý deň, keď colný úrad mohol určiť povinnú osobu a počet dní uskladnenia, t.j. vymerať skladné).

2.9 Poukazuje, že v predmetnej veci je dôležitá skutočnosť, že v zmysle § 31b ods. 2 zákona č. 200/2004 Z. z., neskorší právny predpis nerieši vznik právnych vzťahov, neruší tieto právne vzťahy, dokonca práva a povinnosti ostávajú zachované, avšak novelou zákona sa zmenili podmienky na aplikovanie týchto práv a povinností (nepravá retroaktivita), takže colný úrad pri vymeraní skladného bol povinný vychádzať zo znenia zákona č. 200/2004 Z. z. účinného od 01.12.2009 (vrátane doplnenej poznámky pod čiarou k § 7 zákona č. 200/2004 Z. z.). Po zmene právnej úpravy (novelizácii zákona č. 200/2004 Z. z. s účinnosťou od 01.12.2009) mohol žalobca vzhľadom na znenie ustanovenia § 31b ods. 2 prvá veta legitímne očakávať, že colný úrad bude pri výpočte skladného postupovať podľa zákona č. 200/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.12.2009. Krajský súd v Bratislave v bodoch 48. až 53 a v bodoch

55. a 56. dôvodí, že zákonná úprava účinná v čase vzniku právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným neupravovala výpočet skladného, pričom nedostatok právnej úpravy nebol vyriešený ani po prijatí novely zákona č. 200/2004 Z. z. a colný úrad nebol oprávnený určiť skladné podľa § 23 ods. 2 a 5 zákona č. 199/2004 Z. z.

2.10 Žalovaný v súvislosti s uvedeným názorom krajského súdu uviedol, že predmetný tovar bol na územie Spoločenstva dovezený z tretej krajiny a následne zaistený v zmysle colných predpisov, takže sa naň vzťahujú príslušné ustanovenia colných predpisov, vrátane príslušných ustanovení zákona č. 199/2004 Z. z. upravujúcich dočasné uskladnenie tovaru. Ustanovenie článku 50 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/1992 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnkov, účinné do 30.04.2016, vyjadruje skutočnosť, že tovar uskladnený v čase prerušenia colného konania alebo zaistený pre podozrenie z porušenia práva duševného vlastníctva, má postavenie dočasne uskladneného tovaru. V prípade dočasne uskladneného tovaru je výpočet výšky skladného ustanovený v § 23 ods. 2 až 5 zákona č. 199/2004 Z. z., pričom je dôvodné predpokladať, že takto vypočítané náklady zákonodarca považoval za primeranú kompenzáciu za skladovanie dočasne uskladneného tovaru. Keďže tovar zaistený z dôvodu podozrenia z porušenia práv duševného vlastníctva pri dovoze má postavenie dočasne uskladneného tovaru na ktorý sa vzťahujú príslušné ustanovenia zákona č. 199/2004 Z. z., vrátane ustanovenia § 23 o výpočte skladného za dočasne uskladnený tovar, žalovaný zastáva právny názor, že colný úrad postupoval v predmetnom prípade pri výpočte skladného s použitím ustanovenia § 23 zákona č. 199/2004 Z. z. zákonne. Ustanovenie § 23 zákona č. 199/2004 Z. z. v rovnakom znení bolo účinné aj v čase prijatia opatrenia colným orgánom, aj v čase vymerania skladného.

2.11 Z uvedených dôvodov krajský súd v bodoch 49. 50. a 52 rozsudku vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, že v čase pred novelou zákona č. 200/2004 Z. z., účinnou od 01.12.2009 ani v čase po nadobudnutí účinnosti tejto novely neexistovala zákonná právna úprava pre výpočet skladného.

2.12 Žalovaný poukazuje na dôvodovú správu k zákonu č. 476/2009 Z. z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 200/2004 Z. z. a ktorým bol pri ustanovení § 7 zákona č. 200/2004 Z. z. zavedený odkaz na ustanovenia § 23 ods. 2 až 5 zákona č. 199/2004 Z. z. Dôvodom novelizácie zákona bolo okrem upravenia kompetencií colných orgánov pri ochrane práv duševného vlastníctva na domácom trhu aj odstránenie problémov v aplikačnej praxi a konkrétne dôvodová správa k bodom 10 a 11 uvádza, že v uvedených bodoch sa dopĺňajú poznámky pod čiarou o príslušné vnútroštátne právne predpisy. Keďže ustanovenie § 7 zákona č. 200/2004 Z. z. bolo doplnené o odkaz na tie ustanovenia zákona č. 199/2004 Z. z., ktoré upravujú spôsob výpočtu nákladov colného úradu vzniknutých v súvislosti so skladovaním dočasne uskladneného tovaru, je zjavný úmysel zákonodarcu, aby aj v prípade nákladov vzniknutých v súvislosti so skladovaním tovaru v čase prerušenia colného konania pre podozrenia z porušenia práva duševného vlastníctva alebo v čase zaistenia tovaru pre podozrenie z porušenia práva duševného vlastníctva boli tieto náklady vypočítané spôsobom ustanoveným v § 23 ods. 2 až 5 zákona č. 199/2004 Z. z.

2.13 Kasačný sťažovateľ uviedol, že zákonodarca upravil spôsob výpočtu výšky skladného v prípade dočasne uskladneného tovaru v ustanovení § 23 zákona č. 199/2004 Z. z., (pričom je dôvodné predpokladať, že takto vypočítané náklady považoval za primeranú kompenzáciu za skladovanie dočasne uskladneného tovaru) a zároveň platí, že tovar zaistený z dôvodu podozrenia z porušenia práv duševného vlastníctva pri dovoze má zo zákona postavenie dočasne uskladneného tovaru, na ktorý sa vzťahujú príslušné ustanovenia zákona č. 199/2004 Z. z. (vrátane ustanovenia § 23 o výpočte skladného za dočasne uskladnený tovar). Uvedenou správnu úvahou je možné odôvodniť správnosť právneho názoru, že colný úrad bol oprávnený pri výpočte výšky skladného v predmetnom prípade postupovať podľa § 23 zákona č. 199/2004 Z. z.

2.14

Kasačný sťažovateľ považuje citovanie neskoršej právnej úpravy, neúčinnnej v čase začatia konania o vymeraní skladného, za zmätočné. Colný úrad pri vymeraní skladného nemohol postupovať podľa § 10 zákona č. 486/2013 Z. z. a § 3 Vyhlášky Ministerstva financií SR č. 490/2013, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 486/2013 Z. z., keďže podľa § 41 zákona č. 486/2013 Z. z. sa na konanie začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona použijú doterajšie predpisy.

3.

3.1 Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP) s prihladnutím na formálnu viazanosť posudzovania

kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 SSP) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

4.2 Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 01.03.2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

4.3 Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 SSP prieskum prípustnosti následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu nedostatkov konania a rozsudku krajského súdu v rozsahu sťažnostných bodov.

4.4 V takto vymedzenom rámci prieskumu a pri nemennosti skutkového stavu (§ 454 v spojení s § 441 SSP) o preverení podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (najmä splnenia podmienok konaní a okruhu účastníkov), kasačný súd pristúpil k prieskumu o oprávnenosti kasačného dôvodu.

4.5 Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd zistil skutkový stav, že Colný úrad Bratislava vydal dňa 24.06.2009 rozhodnutie o zaistení tovaru č. 38210/2009-5268, ktorým právnickej osobe ACTION SPORTS, s.r.o., Mlynarovičova 22, Bratislava, IČO: 35 794 534 na základe čl. 9 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 1383/2003, ktoré sa týka colného konania pri tovare podozrivom z porušovania niektorých práv duševného vlastníctva a opatrení, ktoré sa majú prijať pri tovare, u ktorého sa zistilo, že sa takéto práva porušili a § 6 ods. 2, 5 zákona č. 200/2004 Z. z. v spojení s § 64 ods. 1 písm. a) zákona č. 199/2004 Z. z. zaistil tovar - airsoftové zbrane v množstve 60 kartónov (342 kusov). Predmetný tovar colný úrad zaistil z dôvodu, že pri fyzickej kontrole tovaru vzniklo podozrenie, že predmetný tovar porušuje práva duševného vlastníctva právnickej osoby - žalobcu, na ochranu práv ktorého bolo na základe jeho žiadosti v zmysle Nariadenia č. 1383/2003 prijaté colné opatrenie s účinnosťou od 21.04.2009 do 21.04.2010. Žalobca sa ako oprávnená osoba zaviazal na úhradu nákladov spojených s účelným uplatňovaním opatrenia podľa zákona č. 200/2004 Z. z. v písomnom vyhlásení, ktoré tvorilo prílohu žiadosti o prijatie colného opatrenia.

4.6 Okresný súd Bratislava I rozsudkom sp. zn. 28CbPv/2/2009 zo dňa 10.02.2011 potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/171/2011 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanému: ACTION SPORTS, s.r.o., Mlynarovičova 22, Bratislava domáhal určenia, že zaistený tovar je falzifikát alebo nedovolená napodobenina.

4.7 Colný úrad Bratislava rozhodnutím č. 0526410351103 zo dňa 04.10.2013 rozhodol o prepustení predmetného tovaru do režimu - voľný obeh. Predmetný tovar bol vyskladnený zo skladu colného úradu a vrátený držiteľovi tovaru dňa 07.10.2013.

4.8 Rozhodnutím č. 1095264/1/389809/2014 zo dňa 25.08.2014 Colný úrad Bratislava v zmysle § 26 ods. 3 zákona č. 200/2004 Z. z. v spojení s § 23 ods. 4 zákona č. 199/2004 Z. z. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť náklady colných orgánov, na úhradu ktorých sa ako účastník konania zaviazal a ktoré boli spojené s účelným uplatňovaním opatrenia podľa zákona č. 200/2004 Z. z. (pozostávajúce zo skladného za tovar zaistený rozhodnutím zn. 38210/2009-5268 zo dňa 24.06.2009) v celkovej sume 82.188,60 €. Vyčíslené náklady sa pritom dotýkajú uvedeného tovaru špecifikované ako:

airsoftové vzduchovky v množstve 342 kusov
hodnota tovaru 21.637,73 USD,
colná hodnota 15.805,50 €,
- dátum uskladnenia 24.06.2009,
- dátum vyskladnenia tovaru 07.10.2013,
- dĺžka uskladnenia tovaru 51 mesiacov a 13 dní,

- sadzba použitá pre výpočet skladného: 10 % z hodnoty uskladneného tovaru/mesiac,
- skladné za kalendárny mesiac 1.580,55 € (§ 23 ods. 2 písm. b) colného zákona),
úhrnná suma skladného za 51 mesiacov a 13 dní, t. j. za 52 mesiacov 82.188,60 €.

4.9 Žalovaný rozhodnutím č. 1100901/3/479146/2014 zo dňa 26.02.2015 odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Colného úradu Bratislava zn. 1095264/1/389809/2014 zo dňa 25.08.2014.

4.10 Žalobca sa žalobou doručenou krajskému súdu v zákonnej lehote (05.05.2015) domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100901/3/479146/2014 zo dňa 26.02.2015 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu.

4.11 Podľa § 4 zákona č. 200/2004 Z. z. (účinnosť ku dňu 21.04.2009), prílohou k žiadosti je vždy písomné vyhlásenie oprávnenej osoby o tom, že preberá zodpovednosť za realizáciu opatrenia voči držiteľovi tovaru a zaväzuje sa uhradiť náklady, ktoré vzniknú v súvislosti s prijatím opatrenia podľa osobitného predpisu.

4.12 Podľa čl. 6 bod 1. Nariadenia Rady (ES) č. 1383/2003 z 22. júla 2003, ktoré sa týka colného konania pri tovare podozrivom z porušovania niektorých práv duševného vlastníctva a opatrení, ktoré sa majú prijať pri tovare, u ktorého sa zistilo, že sa takéto práva porušili, žiadosti o konanie musia byť sprevádzané vyhlásením držiteľa práv, ktoré sa môže, v súlade s vnútroštátnym právom, predložiť písomne alebo elektronicky, prijímajúceho zodpovednosť voči osobám nachádzajúcim sa v situácii uvedenej v článku 1 ods.1 v prípade, že postup začatý podľa článku 9 ods. 1 je z dôvodu konania alebo zanedbania držiteľom práva prerušený, alebo v prípade, ak sa následne zistí, že príslušný tovar neporušuje právo duševného vlastníctva.

4.13 Vo vyhlásení držiteľ práv musí tiež súhlasiť so znášaním všetkých nákladov vzniknutých, podľa tohto nariadenia, pri uchovávaní tovaru pod colnou kontrolou podľa článku 9 a, ak je to vhodné, článku 11.

4.14 Podľa § 26 ods. 3 zákona č. 200/2004 Z. z. (účinnosť ku dňu 21.04.2009), colný úrad rozhodnutím určí náklady, na ktorých úhradu sa oprávnená osoba zaviazala podľa § 4.

4.15 Podľa čl. 50 Nariadenia rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, od predloženia tovaru colným orgánom až do okamihu pridelenia colne schváleného určenia alebo použitia, má tento tovar postavenie dočasne uskladneného tovaru. Takýto tovar sa ďalej označuje ako „dočasne uskladnený tovar“.

4.16 Podľa § 7 zákona č. 200/2004 Z. z. s účinnosťou od 01.12.2009, uskladnenie tovaru v čase prerušenia colného konania alebo v čase zaistenia tovaru, na uskladnenie tovaru v čase prerušenia colného konania pre podozrenie práva duševného vlastníctva alebo v čase zaistenia tovaru pre podozrenie z porušenia práva duševného vlastníctva sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu o dočasnom uskladnení tovaru.

4.17 Podľa § 31b ods. 1 zákona č. 200/2004 Z. z., na konanie začaté pred 01.12.2009 sa použijú predpisy účinné do 30.11.2009.

4.18 Podľa § 31b ods. 2 zákona č. 200/2004 Z. z., ustanoveniami zákona účinného od 01.12.2009 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 01.12. 2009. Vznik týchto právnych vzťahov, ako aj práva a povinnosti z nich vzniknuté pred 01.12.2009 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

4.19 Podľa § 41 zákona č. 486/2013 Z. z. na konanie začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa použijú doterajšie predpisy.

4.20 Podľa § 42 zákona č. 486/2013 Z. z. rozhodnutia finančného riaditeľstva o prijatí opatrenia vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona alebo vydané podľa § 40, sa uplatňujú po dobu ich platnosti podľa doterajších predpisov.

4.21 Podľa § 43 zákona č. 486/2013 Z. z. lehoty, ktoré začali plynúť pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, ako aj lehoty na uplatnenie práv podľa doterajších predpisov, aj keď začnú plynúť po nadobudnutí účinnosti tohto zákona, sa posudzujú podľa doterajších predpisov.

4.22 Podľa § 44 zákona č. 486/2013 Z. z. ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2014. Vznik týchto právnych vzťahov, ako aj práva a povinnosti z nich vzniknuté pred 1. januárom 2014 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

4.23 Podľa § 46 zákona č. 486/2013 Z. z. tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 2014.

4.24 Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 199/2004 Z. z. účinný od 01.01.2009 do 30.04.2016, osoba, ktorá predložila tovar colnému úradu, je povinná pri jeho uskladnení v skladoch colného úradu zaplatiť skladné, to platí aj pre dočasne uskladnený tovar.

4.25 Podľa § 23 ods. 2 zákona č. 199/2004 Z. z. za uskladnenie tovaru podľa odseku 1 sa platí skladné vo výške

a). 5 % z hodnoty uskladneného tovaru, najmenej však 16,59 €, ak uskladnenie tovaru nepresahuje päť dní vrátane dňa, v ktorom sa tovar uskladnil,

b). 10 % z hodnoty uskladneného tovaru, najmenej však 33,19 €, ak uskladnenie presahuje päť dní a nepresahuje jeden mesiac.

4.26 Podľa § 23 ods. 4 zákona č. 199/2004 Z. z., za uskladnenie tovaru v skladoch colného úradu sa za každý mesiac platí skladné uvedené v odseku 2 písm. b) a v odseku 3.

4.27 Podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

5.

5.1 Najvyšší súd poznamenáva, že zákonom č. 486/2013 Z. z. o presadzovaní práv duševného vlastníctva colnými orgánmi bola s účinnosťou odo dňa 01.01.2014 nanovo upravená predmetná oblasť. Nový zákon kompletne ruší zákon č. 200/2004 Z. z. Prijatie novej právnej úpravy bolo potrebné z dôvodu zmeny právneho režimu v predmetnej oblasti, nakoľko s účinnosťou odo dňa 01.01.2014 je účinné aj nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 608/2013 o presadzovaní práv duševného vlastníctva colnými orgánmi a zrušenie nariadenia Rady (ES) č. 1383/2003. Podaním žiadosti oprávnená osoba ex lege preberá zodpovednosť za škodu, ktorá môže vzniknúť držiteľovi tovaru pri prijímaní opatrení na domácom trhu a záväzok uhradiť colným orgánom náklady, ktoré vzniknú v súvislosti s prijatím opatrenia na domácom trhu. Podľa predchádzajúcej právnej úpravy oprávnenej osobe uvedená zodpovednosť a záväzok nevznikli zo zákona, ale oprávnená osoba prebrala záväzok vyhlásením o jeho prebratí. Podaním žiadosti oprávnenej osobe zodpovednosť a záväzok nevznikli zo zákona (zákon č. 200/2004 Z. z.), ale oprávnená osoba (žalobca) prebrala záväzok vyhlásením o jeho prebratí (zákon č. 199/2004 Z. z.) a keďže tovar zaistený z dôvodu podozrenia z porušenia práv duševného vlastníctva pri dovoze má postavenie dočasne uskladneného tovaru, na ktorý sa vzťahujú príslušné ustanovenia zákona č. 199/2004 Z. z. vrátane ustanovenia § 23 o výpočte skladného za dočasne uskladnený tovar, Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva právny názor, že žalovaný postupoval v predmetnom prípade pri výpočte skladného s použitím ustanovenia § 23 zákona č. 199/2004 Z. z. zákonným spôsobom. Ustanovenie § 23 zákona č. 199/2004 Z. z. v rovnakom znení bolo účinné aj v čase prijatia opatrenia colným orgánom, aj v čase vymerania skladného.

5.2 Najvyšší súd mal za preukázané, že Colný úrad Bratislava vydal rozhodnutie zn. 1095264/1/389809/2014 zo dňa 25.08.2014, ktorým podľa § 26 ods. 3 zákona č. 200/2004 Z. z. a v súlade s § 23 ods. 4 zákona č. 199/2004 Z. z. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť skladné za tovar zaistený rozhodnutím o zaistení tovaru zn. 38210/2009-5268 zo dňa 24.06.2009 v celkovej výške 82.188,60 €. Náklady colných orgánov v zmysle uvedeného rozhodnutia tvorí suma skladného vypočítaná ako 10% z hodnoty uskladneného tovaru za každý začatý mesiac uskladnenia. Suma skladného bola Colným úradom Bratislava vypočítaná ako výsledok súčinu dĺžky uskladnenia predmetného tovaru: 51 mesiacov a 13 dní. Začiatok lehoty je určený vydaním rozhodnutia o zaistení tovaru zn. 38210/2009-5268 zo dňa 24.06.2009 a koniec lehoty je určený v zmysle úradného záznamu o vrátenie tovaru zn. 1095264/01/480277/2013 zo dňa 07.10.2013 a sadzby skladného za kalendárny mesiac sú určené v súlade s ustanovením § 23 ods. 2 písm. b/ zákona č. 199/2004 Z. z. (10% z hodnoty uskladneného tovaru).

5.3 Čo sa týka námietky žalobcu, že Okresný súd Bratislava I vo výroku rozsudku č. k. 28CbPv/8/2009-144 zo dňa 10.02.2011 neuviedol, že zaistený tovar neporušuje práva duševného vlastníctva žalobcu a že otázka toho, či predmetný tovar porušuje tovar duševného vlastníctva žalobcu ostala nevyriešená, tak najvyšší súd súhlasí s názorom krajského súdu, že v predmetnom rozsudku okresného súdu na str. 5, štvrtý odsek sa okresný súd zaoberal otázkou porušenia práv duševného vlastníctva oprávnenej osoby (žalobcu) a výslovne uviedol: „Zaistený tovar svojim zaradením do uvedených kategórií nespadá, nemôže preto ani porušiť niektoré z uvedených práv oprávňujúcich držiteľa práva uplatňovať si svoje práva duševného vlastníctva viažuceho sa k hračkám distribuovaných spoločnosťou žalobcu“. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia jednoznačne vyplýva konštatácia okresného súdu, že predmetný tovar práva duševného vlastníctva žalobcu, teda ako oprávnenej osoby, neporušuje. Okrem toho okresný súd dospel k záveru, že žalobca „Počas celého súdneho konania nevyprodukoval jediný dôkaz, ktorý by podporil jeho tvrdenia o tom, že žalovanému (ACTION SPORTS, s.r.o.) bol zadržaný tovar, ktorý je nedovolenou napodobeninou tovaru“, ako aj konštatoval skutočnosť, že žalobca v predmetnom súdnom spore neunesol dôkazné bremeno a preto žalobu o určenie, že zaistený tovar je falzifikát alebo nedovolená napodobenina, zamietol. Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, keď nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že otázka toho, či predmetný zaistený tovar porušuje, resp. neporušuje práva duševného vlastníctva žalobcu ostala nevyriešená. V prejednávanej veci preto bola splnená podmienka v zmysle čl. 6 ods. 1 prvá veta Nariadenia Rady (ES) č. 1384/2003 spočívajúca v tom, že postup začatý podľa čl. 9 ods. 1 je z dôvodu konania alebo zanedbania držiteľom práva prerušený, teda zákonné podmienky na vymeranie skladného v zmysle čl. 6 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 1383/2003 v spojení s § 4 zákona č. 200/2004 Z. z. na základe ktorého sa žalobca zaviazal na úhradu nákladov spojených s uchovávaním tovaru pod colným dohľadom, boli dané.

5.4 Najvyšší súd ďalej poukazuje na ustanovenie § 7 zákona č. 200/2004 Z. z., ktorý odkazuje pre prípad uskladnenia tovaru v čase prerušenia colného konania pre podozrenie z porušenia práva duševného vlastníctva, alebo v čase zaistenia tovaru pre podozrenie z porušenia práva duševného vlastníctva, k čomu v predmetnom prípade jednoznačne došlo, na primerané použitie ustanovenia § 23 ods. 2 až 5 zákona č. 199/2004 Z. z., v ktorých je upravený spôsob výpočtu výšky skladného. Colný úrad predmetné náklady vymeriava oprávnenej osobe rozhodnutím v zmysle § 26 ods. 3 zákona č. 200/2004 Z. z. a oprávnená osoba je povinná ich uhradiť do 30 dní do dňa právoplatnosti rozhodnutia colného úradu (§ 26 ods. 4 zákona č. 200/2004 Z. z.). Ustanovenie § 23 ods. 4 zákona č. 199/2004 Z. z. podľa názoru najvyššieho súdu bolo použité v súlade so zákonom, keďže ide o hmotnoprávne ustanovenie. Odkaz na čl. 50 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/1992 zo dňa 12.10.1992, ktorým sa ustanovuje colný kódex spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnkov, uvedený pri ustanovení § 7 zákona č. 200/2004 Z. z. vyjadruje skutočnosť, že tovar uskladnený v čase prerušenia colného konania alebo zaistený pre podozrenie z porušenia práva duševného vlastníctva má postavenie dočasne uskladneného tovaru.

5.5 Najvyšší súd nesúhlasí so žalobcom, že ustanovenie § 7 zákona č. 200/2004 Z. z. vyjadruje inú skutočnosť a to, že tovar má postavenie „dočasne uskladneného tovaru“ v zmysle čl. 50 Colného kódexu, čoho účelom je podľa názoru žalobcu primerane aplikovať ustanovenia o spôsobe umiestnenia takéhoto tovaru. Najvyšší súd uvádza, že takýto výklad ustanovenia § 7 zákona č. 200/2004 Z. z. považuje za nesprávny. Priamo zo znenia ustanovenia § 7 zákona č. 200/2004 Z. z. vyplýva, že ustanovenia osobitného predpisu (napr. čl. 50 Colného kódexu, § 23 ods. 2 až 5 zákona č. 199/2004 Z. z.) sa primerane použijú na uskladnenie tovaru v čase prerušenia colného konania pre podozrenie z porušenia práv duševného vlastníctva alebo v čase zaistenia tovaru pre podozrenie z porušenia práv duševného vlastníctva. Predmetné ustanovenia neupravuje len postavenie tovaru a spôsob uskladnenia, ale aj postup pri určení nákladov spojených so skladovaním tovaru. Je bezpredmetné, že odkaz na § 23 ods. 2 až 5 zákona č. 199/2004 Z. z. bol doplnený až novelou zákona č. 200/2004 Z. z. s účinnosťou ku dňu 01.12.2009. Podľa názoru najvyššieho súdu je tiež irelevantná argumentácia žalobcu, že osobitným predpisom v čase zaistenia predmetného tovaru (24.06.2009) bol len čl. 50 Colného kódexu, keďže žalobca poukazuje na neúčinnú právnu úpravu. Najvyšší súd poukazuje, že na danú právnu vec (vymeranie skladného) je potrebné aplikovať právne predpisy v znení účinnom v čase ukončenia skladovania (rovnaká právna úprava bola účinná aj v čase ukončenia súdneho konania vo veci určenia, či predmetný tovar porušuje práva duševného vlastníctva žalobcu), keď je možné určiť povinnú osobu a počet dní skladovania a v tomto čase už bol pri ustanovení § 7 zákona č. 200/2004 Z. z. odkaz na ustanovenia § 23 ods. 2 až 5 zákona č. 199/2004 Z. z. upravujúci skladné, účinný. Na konanie o vymeraní skladného bol colný úrad povinný aplikovať príslušné právne predpisy účinné ku dňu 08.10.2013 (prvý deň, keď colný úrad mohol určiť povinnú osobu a počet dní uskladnenia, t.j. vymerať skladné). V predmetnej veci je tiež dôležitá skutočnosť, že v zmysle § 31b ods. 2 zákona č. 200/2004 Z. z. neskorší právny predpis nerieši vznik právnych vzťahov, neruší tieto právne vzťahy, dokonca práva a povinnosti ostávajú zachované, avšak novelou zákona sa zmenili podmienky na aplikovanie týchto práv a povinností, takže colný úrad pri vymeraní skladného bol povinný vychádzať zo znenia zákona č. 200/2004 Z. z. účinného od 01.12.2009 (vrátane doplnenej poznámky pod čiarou k § 7 zákona č. 200/2004 Z. z.). Keďže sa na celé obdobie skladného vzťahuje úprava obsiahnutá v § 23 zákona č. 199/2004 Z. z., postupoval colný úrad správne, keď skladné vyúčtoval podľa § 23 ods. 1 za bodkočiarkou v spojení s § 23 ods. 2 písm. b) zákona č. 199/2004 Z. z. Povinnosť platiť skladné je upravené v § 23 ods. 4 zákona č. 199/2004 Z. z. a to mesačne. Po zmene právnej úpravy (novelizácie zákona č. 200/2004 Z. z. s účinnosťou od 01.12.2009) mohol žalobca vzhľadom na znenie ustanovenia § 31b ods. 2 prvá veta legitímne očakávať, že colný úrad bude pri výpočte skladného postupovať podľa zákona č. 200/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.12.2009.

5.6 Ustanovenie § 31b ods. 1 zákona č. 200/2004 Z. z. poukazuje na konanie, t.j. kedy sa začalo konať o dorubení skladného, čiže procesne sa koná podľa zákona účinného do 30.11.2009. Podľa odseku 2, ktorý hovorí o hmotnoprávnej podmienke, vzťah vznikol pred obdobím 01.12.2009 a povinnosť platiť podľa § 31b vety druhej vznikla pred aj po, avšak v uvedenom období bol účinný § 23 zákona č. 199/2004 Z. z.

5.7 Najvyšší súd je preto názoru, že žalovaný nemohol postupovať podľa § 10 zákona č. 486/2013 Z. z. a § 3 vyhlášky Ministerstva financií SR č. 490/2013, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 486/2013 Z. z., keďže podľa § 41 zákona č. 486/2013 Z. z. sa na konanie začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona použijú doterajšie predpisy.

5.8 Najvyšší súd dáva za pravdu sťažovateľovi, že z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, z akého dôvodu sa Krajský súd v Bratislave zameril na skúmania vzniku právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Ak je týmto dôvodom aplikácia prechodného ustanovenia § 31b ods. 2 druhá veta zákona č. 200/2004 Z. z. (vznik týchto právnych vzťahov ako aj práva a povinnosti z nich vzniknuté pred 01.12.2009, sa však posudzujú podľa doterajších predpisov), súd pri vyslovení právneho názoru, že skladné sa má vymerať podľa právnej úpravy účinnej v čase prijatia opatrenia, opomenul ustanovenie § 31b ods. 2 prvá veta zákona č. 200/2004 Z. z. (ustanoveniami zákona účinného od 01.12.2009 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 01.12.2009). Z § 31b ods. 2 druhá veta zákona č. 200/2004 Z. z. vyplýva, že vznik právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a ich práva a povinnosti sa

posúdia podľa doterajších predpisov, tzn. podľa zákona č. 200/2004 Z. z. v znení účinnom do 30.11.2009. V predmetnom prípade sa teda podľa zákona č. 200/2004 Z. z. v znení účinnom do 30.11.2009 posúdi povinnosť žalobcu zaplatiť náklady za uskladnený tovar, ak sú splnené zákonné podmienky, právo colného úradu tieto náklady vymerať.

5.9 Najvyšší súd súhlasí so sťažovateľom, že podľa § 31b ods. 1 zákona č. 200/2004 Z. z. sa ustanoveniami zákona účinného od 01.12.2009 spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 01.12.2009. Je teda zrejmé, že právny vzťah žalobcu a žalovaného, ktorý vznikol dňa 21.04.2009 sa spravuje ustanoveniami zákona č. 200/2009 Z. z. v znení účinnom od 01.12.2009, čiže procesne sa ide podľa zákona účinného do 30.11.2009 (kedy začali konať o dorubení skladného). Podľa § 31b prvá a druhá veta zákona č. 200/2004 Z. z. sa hmotnoprávne posudzujú právna a povinnosti vzniknuté a) pred 01.12.2009 podľa doterajších predpisov a b) po 01.12.2009 podľa nových predpisov. Najvyšší súd dospel k rovnakému záveru, ako žalovaný, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným existuje, nezanikol ani po novelizácii zákona č. 200/2009 Z. z., právo colného úradu na vymeranie skladného taktiež existuje (nezaniklo) a existuje (nezanikla) ani povinnosť žalobcu zaplatiť vymerané skladné, avšak tento právny vzťah sa spravuje podľa neskoršieho predpisu účinného od 01.12.2009, tzn. právna úprava účinná od 01.12.2009 sa vzťahuje aj na vymeranie skladného.

6.

6.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky, zistiac dôvodnosť kasačnej sťažnosti žalovaného podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, zrušil napadnutý rozsudok podľa § 462 ods. 1 SSP a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

6.2 Povinnosťou krajského súdu v ďalšom konaní bude postupovať v intenciách názoru najvyššieho súdu, vo veci opätovne rozhodne a súčasne rozhodne o náhrade trov konania vrátane o náhrade trov kasačného konania v zmysle § 467 ods. 3 SSP.

6.3 Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.